

Prima instanță: Judecătoria Vulcănești
Judecător: I. Botezatu
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat
Judecători: Gh. Colev, A. Curdov, Ș. Starciuc

Dosarul nr. 2ra-388/17

ÎNCHEIERE

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul General al Poliției al MAI RM,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Toderici Mihail împotriva Inspectoratului General al Poliției MAI RM, Direcției de Poliție UTA Găgăuzia, Inspectoratului Poliției Vulcănești cu privire la anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției MAI RM, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului, a tuturor adaosurilor și sporurilor cuvenite, precum și a prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 06 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de reprezentantul Inspectoratului General al Poliției MAI RM, Direcției de Poliție UTA Găgăuzia pe lângă MAI RM, Inspectoratului Poliției Vulcănești – G. Arnaut și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Vulcănești din 17 mai 2016,

c o n s t a t ă

La 03 septembrie 2015, Toderici Mihail Ion s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției MAI RM, Direcției de Poliție UTA Găgăuzia pe lângă MAI RM, Inspectoratului Poliției Vulcănești cu privire la anularea ordinului nr. 617 „ef.”, emis la 18 august 2015 de către șeful Inspectoratului național de Investigații Inspectoratului General al Poliției MAI RM, restabilirea la fostul loc de muncă, încasarea salariului, a tuturor adaosurilor și sporurilor cuvenite, precum și a prejudiciului moral în mărime de 250 000 MDL.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că în baza p. 1 al dispozitivului ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 617 „ef” din 18 august 2015 în privința lui a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub forma de concediere din organele poliției. Menționează, că cu ordinul menționat el a luat cunoștință tocmai la 19 august 2015, ce după părerea lui, este o încălcare din partea angajatorului a art. 81 alin. (3) CM RM.

Toderici Mihail ordinul menționat îl consideră ilegal și neîntemeiat în baza temeiurilor, că acest act se bazează pe prevederile art. 47 alin (1) lit. k) Legii nr. 320

din 27.12.2012 "Cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului". Totodată, împuternicirile privind emiterea ordinelor de concediere sunt reglementate de art. 10, art. 86 Codului Muncii; art. 14 lit. 14 al Hotărârii Guvernului nr. 283 din 24 aprilie 2013 "Pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne"; art. 60-61, art. 70, art. 86 al Hotărârii Guvernului nr. 502 din 09 iulie 2013 "Cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al polițistului". În ordinul emis, invocă reclamantul, nu este indicată și aplicată nici o prevedere obligatorie a legislației în vigoare menționată supra, fapt care duce la nulitatea actului emis. La fel, au fost încălcate normele procedurale ce țin de modul de efectuare, de finisare a anchetei de serviciu, normele ce țin de condițiile și conținutul ordinului de sancționare disciplinară și concediere.

Reclamantul indică, că în cadrul anchetei de serviciu el a prezentat colaboratorului Inspectoratului General de Poliție RM Stegărescu V. o explicație, la care erau anexate cererea și patru demersuri, care se referă la ancheta de serviciu, cu scopul ca toate circumstanțele, descrise în lămurire, să fie verificate. Însă, invocă reclamantul, că persoana a cărei i-a fost pusă în sarcina ancheta de serviciu, în încălcarea art. 57 alin. (1) al Hotărârii Guvernului RM nr. 502 din 09.07.2013, n-a executat obligațiile sale și a ignorat cererea și demersul reclamantului, prin ce a încălcat prevederile art. 39 Hotărârii menționate, lipsindu-l de drept la un proces complet, obiectiv și legal, ce a dus la emiterea unei hotărâri unilaterale și neobiective. Ca urmare, reclamantul a fost lipsit de posibilitatea de a contesta acțiunile controlorului.

De asemenea, indică Toderici Mihail, că ordinul a fost emis cu încălcarea prevederilor art. 60 Hotărârii Guvernului RM nr. 502 din 09 iulie 2013, și în special, în ordin nu sunt indicate: numărul și data de înregistrare a materialului cu privire la ancheta de serviciu; numele, prenumele, funcția și datele de contact ale persoanei care a sesizat fapta, precum și ale persoanelor audiate, circumstanțele de fapt și de drept, care au servit temei de inițiere a anchetei de serviciu, consecințele faptei comise, probele ce confirmă sau infirmă vinovăția persoanei, circumstanțele atenuante sau agravante; normele legale care au fost încălcate; argumentarea constatărilor efectuate.

Afirmă reclamantul, că încălcările menționate sunt consecințele încălcării normelor procedurale, ce țin de modul de desfășurare a anchetei de serviciu, și anume art.80 – art.83 ale Hotărârii Guvernului RM nr. 502 din 09 iulie 2013.

Totodată reclamantul indică, că angajatorul și persoane responsabile, care au efectuat ancheta de serviciu, și care au emis ordinul privind concedierea, în partea descriptivă a ordinului nu au indicat care sancțiunea urmează a fi aplicată. Sancțiunile disciplinare, reflectate în art. 54 nr. 320 din 27 decembrie 2012 "Cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului" și art. 63 al Hotărârii Guvernului RM nr. 502 din 09.07.2013 "Cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al polițistului", sunt strict reglementate și limitate.

La fel reclamantul invocă că au fost încălcate și prevederile art. 210 Codului Muncii, care reglementează, că în ordinul în mod obligatoriu trebuie să fie indicate temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii, ceia ce lipsește în ordinul emis.

Menționează reclamantul, că ordinul este ilegal și neîntemeiat, inclusiv și pe motiv, că nici în partea descriptivă, nici în partea rezolutivă a actului emis nu este

formulată nici o concluzie cu privire la faptul, că a avut loc încălcarea sistematică sau încălcarea gravă a disciplinei muncii.

Ca urmare, din punct de vedere al reclamantului, ordinul menționat este emis cu încălcarea prevederilor art.60 Hotărârii Guvernului RM nr. 502 din 09 iulie 2013 și art. 210 Codului Muncii. Afirmă Toderici Mihail, că i-au fost încălcate drepturile muncii și garanțiile acestuia la desfășurarea unei anchete de serviciu complete, obiective și multiaspectuale.

Reclamantul indică, că faptul depunerii raportului privind acordarea a 4 zile libere a fost confirmat de către angajator, și în urma efectuării controlului. Acest fapt este reflectat și în ordin. La data declarării raportului el a fost coordonat cu toate persoane responsabile IP Vulcănești, au fost făcute mențiuni privind acordul și argumentarea zilelor de odihnă cerute. Astfel lipsa ordinului privind acordarea zilelor lui libere este încălcarea angajatorului. Reclamantul confirmă, că el nu a comis încălcare, a vrut doar să folosească de drepturile sale de muncă.

Specifică reclamantul, că circumstanțele menționate supra, arată la încălcarea gravă a legislației muncii și a drepturilor acestuia, și anume art. 5 p. d), art. 9 alin. (1) p. e), art.158 alin. (2), 190 alin. (2) Codului Muncii, art. 37 alin. (1), art.36 alin. (3) și alin. (4) Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 "Cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului", art. 11 alin.(3) Legii nr. 241 din 20 noiembrie 2008 „Privind donarea de sânge și transfuzia sanguină”.

Menționează, că concluzia cu privire la concedierea reclamantului pentru încălcarea art. 9 alin. (2) lit. d) CM RM pentru nerespectarea disciplinei de muncă, nu este întemeiată, căci proba scrisă cu titlu "Fișa postului" i-a fost prezentată pentru cunoștință și semnare doar în timpul efectuării controlului de serviciu pe 12 august 2015.

Consideră reclamantul, că din vina angajatorului, care a încălcat un șir de norme constituționale și legislative, el și-a pierdut locul de muncă, i-a fost cauzat prejudiciul moral și material. În perioada concedierii sale soția se pregătea de nașterea celui de al treilea copil, ea avea diagnosticul "anemia în timpul sarcinii" și îi era necesară liniștea, deoarece al doilea copil a decedat la naștere. Ca consecință a problemelor, apărute în familie din cauza concedierii ilegale, au apărut probleme de sănătate a soției.

Prin hotărârea Judecătoriei Vulcănești din 17 mai 2016, s-a admis parțial acțiunea, s-a anulat ordinul Inspectoratului General al Poliției MAI RM nr.617 ef din 18 august 2015 ca fiind ilegal. S-a restabilit Toderici Mihail la fostul loc de muncă în funcție de ofițer superior de urmărire penală al Inspectoratului Poliției Vulcănești începând cu 18 august 2015. S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției Ministerului Afacerilor Interne RM în beneficiul lui Toderici Mihail restanța pe salariu și toate adaosuri și sporuri pentru perioada absenței forțate de pe 18 august 2015 pînă pe 17 mai 2016 în mărime de 50447,58 lei. S-a respins cererea de chemare în judecată în partea încasării compensației pentru prejudiciul moral cauzat în mărime de 250 000 lei ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 06 octombrie 2016, a fost respins apelul declarat de reprezentantul părților Inspectoratul General al Poliției MAI RM, Direcția de Poliție UTA Găgăuzia, Inspectoratul Poliției Vulcănești, Arnaut G. și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Vulcănești din 17 mai 2016.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 08 decembrie 2016, reprezentantul Inspectoratului General al Poliției al MAI RM Arnaut Ghenadii (în baza procurii nr. 34/2-865 din 04.04.2016, specialist superior al Serviciului asistență juridică) a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Comrat din 06 octombrie 2016 și a hotărârii Judecătorei Vulcănești din 17 mai 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond au încălcat normele de drept material și procedural.

La 17 februarie 2017, Toderici Mihail a prezentat referință, solicitând respingerea recursului.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 28 octombrie 2016 (f.d. 181), recepționată de Inspectoratul General al Poliției MAI RM la 01 noiembrie 2016 (f.d. 182), recursul Inspectoratului General al Poliției al MAI RM se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI RM nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII

CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Inspectoratului General al Poliției al MAI RM ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI RM se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță